

Hodnocení diplomové práce

Bc. Daniel Mňačko

Pivovar Sedlec. Konverze areálu.

Vedoucí práce: Prof. Ing. Arch. Akad. Arch. Václav Girsá

Zadání

Předmětem práce je jižní část areálu pivovaru v Sedlci u Kutné Hory, jehož dnešní stav je výsledkem necitlivé přeložky hlavní silnice a dlouhodobé devastace budov. Dochovaná budova pivovaru bude rehabilitována s respektem k její památkové hodnotě a doplněna novými stavbami. V areálu bude fungovat ubytování, restaurace, společenský sál se zázemím a provozní zázemí, popřípadě i pivovarní provoz, pokud to prostorové podmínky umožní.

Hodnocení návrhu

Areál se nachází severozápadně od průčelí klášterního kostela, který je památkou světového dědictví, takže jde o velmi exponované místo. Konverze a tedy i rehabilitace areálu je objektivně velmi náročným problémem. Základem pro jeho vyřešení je poznání vývoje. To v práci téměř zcela postrádám. Prezentována je mapa stabilního katastru, která ukazuje, že zde v té době (1838) existovalo jen pole mezi starým klášterním pivovarem a státní silnicí. Pouze na východní hraně pozemku (těsně proti pročelí kostela) stála menší obdélná budova. Mapové zachycení stávající situace chybí. Pouze v návrhové části je na jednom z výkresů naznačen postupný nárůst jediné dochované budovy. Autor se sice zmiňuje o budovách, které zde stály a které zanikly nebo z nich zbyly jen zbytky zdí, ale tyto zmínky jsou nekonkrétní a zmatené, protože mluví o budovách kláštera. Ten přitom existuje dodnes, ale jinde: navazuje na jihu a východě na budovu kostela. Současně není jasné, zda autor ví, že historický pivovar dodnes existuje v severním sousedství řešeného území. Nejvíce postrádám zachycení podoby řešeného areálu před demolice po polovině 20. století v souvislosti s přeložkou silnice. To je zcela klíčové, protože výstavba řešené části pivovaru začala až v 60. letech 19. století. Dodnes dochovaná budova byla severním křídlem zhruba obdélného areálu. Jeho situaci dokumentují jak mladší katastrální mapy (<https://archivnimapy.cuzk.cz>), tak ortofoto z poloviny 20. století. Z nich vyplývá, že zhruba třetina areálu ustoupila nové silnici, takže obnovení původní (novodobé) hmotové skladby areálu není možné. Z předložené práce to vyčíst nelze. Autor nezdůvodňuje ani nové hmotové řešení, pro které se rozhodl a které nemá oporu v historickém stavu. To ostatně dokládá i výkres 1. PP, kde je existence základů zbořené budovy přiznána a „nějak“ se s nimi pracuje – aniž by bylo z výkresů jasné, jak se budou v novém řešení uplatňovat. Jediným zdůvodněním je „nalezení“ principu adice (jak stávající budova postupně narůstala do délky) a důraz na osovost a symetrii. To je značně problematické, když tato dominantní osa je dána stávající budovou a s ní paralelní novostavbou – jde tedy o osu zcela nově vytvořenou. Navíc je otázka, zda novostavba, která je užší a zároveň vyšší než historická budova a je vůči ní posunuta, požadavek osovosti a symetrie vůbec splňuje. Nová soliterní budova mimoto ani neodpovídá principu adice. Zdůvodnění zvoleného řešení tedy postrádám, na druhé straně – odpoutám-li se od historie – musím konstatovat, že návrh představuje kvalitní soudobé řešení neutěšené stávající situace. Dochovaná budova je citlivě adaptována, novostavba je lapidární, minimalistická a svým výrazem nadčasová. Vhodným řešením je její rezný cihlový plášť, korespondující jak s tvaroslovím historické budovy, tak s novou ohradní zdí areálu. K provoznímu řešení nemám žádné výhrady.

Závěr

Třebaže jsem výše uvedl výrazné výhrady týkající se zdůvodnění celé hmotové koncepce, považuji práci za kvalitní, jejímuž dobrému vyznění výrazně napomáhají i velmi zdařilé vizualizace. Zařazeny jsou i některé konstrukční detaily. Práce představuje jedno z možných vyřešení budoucnosti tohoto areálu jak z hlediska architektonického, tak funkčního. Zadáání práce bylo úspěšně naplněno.

Práci proto hodnotím stupněm

B – velmi dobře.

ing. arch. Karel Kuča

V Praze dne 24. 6. 2020